

foretagen, hvorved der gives den en særegen Kvalitet, som Folk paaflønne, saa at den bliver meget søgt. Jeg tror derfor, hvad dette Spørgsmaal angaar, at man ikke bør lægge Hindringer i veien derfor, og naar Folk, saavel Store som Smaa, ville betale, hvad det koster, saa tror jeg ikke, det bør negtes dem at benytte et saadant Mærke. Det faldt mig derfor ind ved at se Lovforslaget, at den første Linie af § 1 meget godt kunde indskrænkes til Ordet „Enhver“. Det hedder nemlig: „Enhver Handlende, Fabrikant, Haandværker og Landbruger samt overhoved Enhver, derunder indbefattet Interessentskaber osv.“, men man kunde lige saa godt indskrænke sig til at sige: „Enhver, derunder indbefattet Interessentskaber osv.“ Der er forøvrigt andre Detailspørgsmaal i de forskjellige Paragrafer, som der vistnok kunde være Anledning til at ytre sig om, men da jeg antager, at Sagen vil blive overgivet til et Udvalg, skal jeg for Diebliffet indskrænke mig hertil.

Indenrigsministeren (Skeel): En Bemærkning, hvorom jeg tror alle de, der hidtil have havt Ordet, have været enige ligeoverfor nærværende Lovforslag, det er den, at det vil være langt heldigere at samle Anmeldelserne til et Centralbureau, end som Lovforslaget bestemmer at henvise dem til de lokale Dørigheder. Jeg har naturligvis ikke været blind for de Fordele, som ere forbundne med at samle alle Anmeldelserne paa eet Sted, ligesaa lidt som for de Inkonvenienter, der kunne flyde af, at de ere fordelte paa forskjellige Dørighedsstredse; og naar jeg desuagtet har valgt det sidste, saa er det egentlig af økonomiske Hensyn. Jeg har ikke havt den Tro, som den ærede første Laler synes at have, hvilket fremgik af hans Udtalelser, nemlig, at denne Lov vilde faae en overordentlig stor Udbredelse over hele Landet. Jeg har troet, at den for Kjøbenhavn vilde faae en Del praktisk Betydning, og at der her var en Del, som vilde benytte den; men jeg har ikke den Tro, at den vil blive brugt meget i Provinserne, idetmindste ikke for det Første; efter den Benyttelse, der hidtil er gjort af Varemærker, kan jeg ikke tro, at den der vil finde nogen overordentlig stor Benyttelse. Dette har nogen Betydning; thi hvis man var vis paa,

at Loven blev benyttet i noget stort Omfang, saa vilde derved Midler kunne indflyde til Afholdelse af Udgifterne ved Oprettelsen af et Centralbureau; men dersom det ikke bliver Tilfældet, saa taber dernæst for en stor Del Interessenten sig for Oprettelsen af et saadant Centralbureau; thi jo færre Anmeldelser der bliver af Varemærker, desto længere ligger ogsaa borte den Egenualitet, at forskjellige Mærker kunne komme til at konkurrere med hinanden. Dertil kommer den Dimtændighed, at man i de fremmede Landes Lovgivning, som væsentligt have tjent til Mønstre paa dette Omraade, i Almindelighed har valgt at lade de paagældende Anmeldelser foregaa for de lokale Dørigheder. Jeg veed ikke rettere, end at der kun i England og i Amerika er Centralbureauer, de samme, som modtage Anmeldelser med Hensyn til Firmaer. Jeg erkjender som sagt Fordelene ved at have et Centralbureau, og hvis Benyttelsen af denne Lov skulde blive meget almindelig, vilde jeg ansæ det for absolut rigtigt at samle Anmeldelserne til et Centralbureau; men da vil det kunne ske ved et nyt Lovforslag. Indtil da har jeg den Tro, at man kan lade det bero ved, hvad der her er foreslaaet, idet jeg dog udtrykkeligt erkjender Fordelene ved et Centralbureau, naar man vil se bort fra de økonomiske Hensyn, saa i den Henseende vil jeg for mit Bedkommende ikke have Noget imod en Forandring af Lovforslaget. Den første ærede Laler mente, at det vilde være rigtigt at begrænse Netten til at erhverve den udelukkende Benyttelse af Varemærker til visse større Handlende og Fabrikanter. Den sidste ærede Laler har allerede udtalt en afvigende Anskuelse, og, som det kan ses af Lovforslagets Indhold og dets Motivering, har det ogsaa været min Mening, at det var rigtigt at tilstede en saa vidt Afgang som mulig til den Beskyttelse, Loven giver for Varemærker. Jeg kan ikke se rettere, end at det maa interessere saavel den Mindre som den Større, hver i sin Kreds, saavel Den, der virker paa den ene, som Den, der virker paa den anden Maade i Industriens Tjeneste, at faae Beskyttelse for den udelukkende Benyttelse af de Mærker, som skulle betegne hans Varer som forskellige fra Andres. Det, som har gjort, at der i den tydske Lovgivning er en afvigende Bestemmelse i saa Henseende, ligger i den langt overvældende Masse Anmeldelser, der komme